

Arrest

nr. 265 055 van 7 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN EENOO
Torhoutsestraat 307
8020 RUDDERVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat DIN, die *loco* advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Azeri afkomstig uit Karaj, Iran en heeft u de Iraanse nationaliteit. In 1381 (volgens de Iraanse kalender 2002/2003), wanneer u 16 jaar was, overleed uw vader. De Iraanse autoriteiten namen contact op met de broer van uw vader waarbij hem verteld werd dat zijn broer door een auto-ongeval om het leven was gekomen en hij het lichaam van zijn broer diende op te halen in Zanjan (Iran). De wetsdokter verklaarde echter dat hij door een klap op zijn hoofd om het leven was gekomen. Op zijn begrafenis waren er politiemensen aanwezig. U en uw moeder werden dat jaar ook verhoord door de autoriteiten over uw vader. Uw zus Y.N. (...) (O.V. X) probeerde achter zijn doodsoorzaak te komen en vertelde u dat uw vader een monarchist was. U vermoedt dat zij dat via zijn vrienden te weten was gekomen. U en uw familie vermoeden dan ook dat uw vader vermoord werd door

de Iraanse autoriteiten. Uw zus N. (...) sloot zich ook aan bij de monarchisten waarna zij problemen kreeg in Iran. In 1389 (2010/2011) kwam zij naar België waar zij het vluchtelingenstatuut verkreeg. In 1390 (2011/2012) kwam uw zus A. (...) na haar huwelijk eveneens naar België. In Iran werkte u in een schoonheidssalon uitgebaat door een Armeense christene, R.(...). In de zomer van 1395 (2016/2017) werd u ziek, u kreeg erge hoofdpijn en u verloor uw zicht. De dokters konden niets vinden. Na enkele maanden verergerde het en nog steeds werd er tijdens de medische onderzoeken niets gevonden. R.(...) kwam bij u op bezoek en zei dat zij uw genezing had gevraagd aan Jezus, waarop u haar zei dat u in niets meer geloofde en u wel zou zien wat haar Jezus voor u zou doen. De dokter kwamen eindelijk tot een diagnose, met name dat er te veel vloeistof was in een deel van uw hersenen. U kreeg medicatie waarna u beter werd. Wanneer u terug ging werken vertelde R.(...) u dat u nu kon zien hoe Jezus zijn mirakel had getoond. Dit was voor u een soort van keerpunt en die gebeurtenis zag u als een teken waardoor u in Jezus begon te geloven. U sprak een aantal keer met R.(...) over Jezus en verwierf zo een basiskennis, maar jullie kwamen tot een punt dat zij u niet meer helpen. Zij zei tegen u dat als u meer informatie wou, u zich tot iemand anders diende te wenden. In de herfst van 1395 (2016/2017) ging u met enkele vriendinnen naar Turkije, wanneer jullie de tweede of derde avond op restaurant door een jonge man, genaamd F.(...), benaderd werden omdat hij hoorde dat jullie Farsi spraken. Jullie raakten aan de praat en u merkte dat zijn manier van praten en zijn gedrag anders was. Hij gebruikte "broeder" of "zus", alsook enkele christelijke woorden en vermeldde Jezus. Dat bracht u ertoe om hem te vragen of hij christen was, wat hij bevestigde. Hij vertelde u dat hij u kon helpen indien u interesse had in het christendom. U zei dat u interesse had in het christendom en dat u er meer over wou weten. De volgende dag gaf F.(...) u en uw vriendinnen nog een rondleiding waarbij u hem enkele vragen stelde over het christendom. U vroeg hem eveneens waar en hoe u in Iran in contact kon komen met het christendom en u hoopte dat u via hem in contact kon komen met een huiskerk. F.(...), die in Turkije woonde, vertelde u dat hij een vriend had, Re.(...) A. (...), die een huiskerk had en die al uw vragen kon beantwoorden. F.(...) gaf u het telefoonnummer van Re.(...) A. (...) en zei dat hij u zou voorstellen. U belde uw zus N.(...) vanuit Turkije op en vertelde haar dat u iemand had leren kennen die zich pas bekeerd had, waarop zij u vertelde dat zij eveneens tot het christendom bekeerd is. Hierna keerde u terug naar Iran en na ongeveer anderhalve maand leerde u uw verloofde kennen. U was zo bezig met de liefde en wat hier bij kwam kijken dat u dit alles vergat. In de winter van 1395 (2016/2017), vijf maanden na uw reis naar Turkije, had u een droom waarbij er een vrouw aan het bidden was. Wanneer u wakker werd, kon u veel gelijkenissen zien tussen de woorden uit uw droom en deze van F.(...) en u herinnerde u dat F.(...) u een nummer had gegeven. Een dag later contacteerde u Re.(...) A. (...) en vroeg u hem of hij u kon helpen met uw vragen. Hij stelde u voor om af te spreken. Drie of vier dagen later – tijdens het nieuwjaarsverlof - sprak u met Re.(...) A. (...) en zijn vrouw af in een restaurant in Karaj. Re.(...) vroeg u waarom u geïnteresseerd was in het christendom en stelde vragen over uw achtergrond. Jullie spraken opnieuw af eind farvardin 1396 (maart/april 2017) waarbij Re.(...) zei dat hij u kon helpen en dat zijn echtgenote voortaan uw pastoor zou zijn. Hierna kreeg u toelating om naar zijn huiskerkdiensten te komen. Deze vonden twee keer per week plaats en er werd u enkele uren op voorhand gestuurd waar deze zouden plaats vinden. Tegelijkertijd startte u een weblog op waarop u christelijke boodschappen zette zodat u andere mensen kon onderwijzen. Na drie maanden beschouwde u zichzelf als bekeerd tot het christendom. Uw verloofde was op de hoogte van uw bekering en de huiskerk en aanvaardde dit. Uw verloofde was echter jaloers dat er ook andere mannen in de huiskerk waren waarmee u omging. Jullie hadden hierover ruzie en omdat u hem wou straffen, verbrak u de relatie. Na een tijdje hernamen jullie de relatie, maar het ging enkel slechter en u verbrak opnieuw de relatie. Hij bleef echter naar uw woning komen en bleef u bellen. Hij kwam er eveneens achter dat u een reis met een vriendin gepland had naar Griekenland, waarna hij u bedreigde. Hij zei als u dit zou doen, dan wist hij wat hij met u zou doen. Van 10 tot 15 mehr 1397 (2 tot 7 oktober 2018) reisde u naar Athene, Griekenland. Zo'n acht dagen na uw terugkomst kwamen er 's ochtends een man en vrouw naar uw appartement. Ze toonden u een papier en zeiden dat u diende mee te gaan. U ging met hen mee en werd geblinddoekt in een wagen vervoerd naar een plek waar zij u ondervraagden. Hij begon over uw familie en dat jullie allen probleemgevallen zijn en vroeg met wie u contact had. Een andere man vermeldde de namen Behnam E. (...) en Davood R. (...) – twee leden van uw huiskerk –, dat u gerapporteerd was en dat ze wisten dat u actief was binnen een huiskerk. Ze lieten u twee documenten ondertekenen en u beloven met hen samen te werken, waarna u mocht vertrekken. Enkele dagen later zag u de man die u die papieren had laten ondertekenen in een wagen voor uw werk staan. Hij zei dat u in de wagen moest komen zitten, wat u deed. Hij begon u aan te raken en zei dat er iemand u over drie dagen zou komen ophalen en dat u dan naar een plek zou gebracht worden waar u veel plezier zou hebben. Wanneer u thuiskwam vertelde u alles tegen uw moeder die u zei dat u daar beter niet kon blijven. Een buur reed u naar het busstation vanwaar u naar Talish ging, waar u een vriend had. Op 13/8/1397 (4 november 2018) reisde u per bus legaal met uw eigen paspoort naar Turkije. In Turkije had u contact met Re.(...) A. (...) die u vertelde dat Behnam E. (...) en Davood R. (...) gearresteerd

waren. Van Turkije naar België reisde u met een smokkelaar verder naar België waar u op 7 december 2018 aankwam. Op 3 januari 2019 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Na uw vertrek uit Iran werd uw moeder door de Iraanse autoriteiten één keer meegenomen en ondervraagd. Ze toonden de papieren die u ondertekend had en waarin stond dat u bekeerd was. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontmoette u Ahmad, jullie raakten aan de praat en hij vertelde dat hij christen was. U vroeg hem waar u naar de kerk kon gaan en hij nam u mee naar de Alive kerk in Leuven, waar u sinds januari 2019 ging en waar u met Pasen 2019 gedoopt werd. Omwille van de COVID-19 pandemie gaan deze vieringen echter niet meer door. Hierna las u alleen de Bijbel en bekeek u toespraken van priesters op Youtube. Via Facebook, waar u ook de blijde boodschap verspreidt, houdt u contact met uw medekerkgangers. Op 3 januari 2020 nam u deel aan een manifestatie voor een kerk in Antwerpen om de vervolging en marteling van nieuwe bekeerlingen in Iran aan te kaarten.

Ter ondersteuning van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele cart-e-melli (identiteitskaart); een kopie van uw shenasnameh (geoortboekje); verschillende screenshots van uw weblog; foto's en reisdocumenten betreffende uw reis naar Griekenland; een originele brief van de Alive Kerk, s.d., betreffende uw kerkactiviteiten en doop; een kopie van uw doopcertificaat, d.d. 21/04/2019; foto's betreffende uw Belgische activiteiten en uw doopsel; kopieën van invulblaadjes van de Alive Kerk; screenshots van uw Facebook- en Instagramprofiel. Na afloop van uw tweede persoonlijk onderhoud maakte uw advocaat per e-mail, d.d. 6 oktober 2020, enkele inhoudelijke correcties en verduidelijkingen betreffende het tweede persoonlijke onderhoud over. Na afloop van uw derde persoonlijk onderhoud stuurde uw advocaat per email, d.d. 27 januari 2021 en 16 februari 2021, nog volgende stukken op: verschillende foto's en een videofragment van uw deelname aan de manifestatie in Antwerpen, alsook screenshots van de sociale media van Voice of America en Radio Farda waar over deze manifestatie wordt bericht en screenshots van uw Facebookpagina.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat bij een terugkeer naar Iran uw leven in gevaar zal zijn omwille van uw bekering tot het christendom.

Vooreerst dient er gewezen te worden op een aantal merkwaardigheden die werden vastgesteld in uw verklaringen betreffende uw bekeringsproces. U stelde dat uw geloof in Jezus en uw interesse in het christendom ontstond wanneer men in de zomer van 1395 (2016/2017) de oorzaak van uw medische problemen ontdekte nadat uw Armeense werkgever, R.(...), voor u gebeden had (CGVS I, p. 15 / CGVS III, p. 9). U sprak hierna wanneer u tijd had op het werk met R.(...) over Jezus, maar zij zei op een gegeven moment en voor een u onbekende reden dat als u hier meer informatie over wou, u deze ergens anders diende te zoeken. U deed dit echter niet omdat u op dat moment nog niet erg gehecht was aan uw nieuwe geloof (CGVS III, p. 10). Dit is echter opmerkelijk gezien u – die voor uw genezing uw geloof verloren had (CGVS I, p. 13, p. 15) - rotsvast geloofde dat Jezus de reden van uw genezing was (CGVS I, p. 15) en u de periode voor uw genezing omschreef als een leemte die u op zoek deed gaan naar hulp waarbij u evenwel bij niemand terecht kon tot uw genezing die u als een teken zag en u in Jezus deed geloven (CGVS III, p. 9). U verklaarde voorts dat u kort hierna, in de herfst van 1395 (2016/2017), naar Turkije reisde en hier F.(...), een nieuwe bekeerling uit Iran die in Turkije woonde, ontmoette. Hoewel u verklaarde dat u een persoon had gevonden die u meer informatie kon geven (CGVS I, p. 1), kon u zich echter niet meer kon herinneren of u hem op de avond van jullie ontmoeting waarbij u vernam dat hij christen was, vragen had gesteld over het christendom (CGVS III, p. 11-12). Uw introductie tot de huiskerk in Iran mist verder elke geloofwaardigheid. Gelet op de sterk repressieve houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van bekeerlingen wat ertoe leidt dat heel wat bekeerlingen voorzorgsmaatregelen treffen – zoals ook blijkt uit uw verklaringen dienaangaande (CGVS I, p. 18), is het geenszins geloofwaardig dat F.(...) u na een ontmoeting van hoogstens anderhalve dag (u had hem op een avond ontmoet en de dag nadien trokken jullie samen op) zondermeer de naam en de contactgegevens zou geven van een man die een huiskerk heeft (CGVS I, p. 15-16; CGVS III, p. 11,

p. 13). Geconfronteerd met deze bedenking stelde u enkel niet te weten wat in zijn hoofd omging (CGVS III, p. 14). In dat zelfde licht mist het eveneens elke geloofwaardigheid dat Re.(...) nadien zondermeer akkoord ging om met u – een voor hem relatief onbekende – af te spreken waarbij hij dan te kennen geeft dat hij u kan inleiden tot het christendom (CGVS I, p. 16 en CGVS III, p. 16). Verder is het bijzonder merkwaardig dat wanneer u na uw reis naar Turkije terugkeerde naar Iran u evenwel niets ondernam met uw nieuwgevonden interesse in het christendom. Gevraagd waarom u geen contact opnam met Re.(...), reliceerde u dat u dat u andere dingen had die u dat deden vergeten (CGVS III, p. 15). Anderhalve maand later leerde u dan uw verloofde kennen en was u hier zo mee bezig dat u het helemaal vergat (CGVS III, p. 14). In het licht van uw verklaringen over uw geloof in Jezus en dat u meer wou weten over het christendom komt deze uitleg echter weinig coherent over, te meer u sinds uw reis naar Turkije wist dat uw zus N.(...), die in België verblijft, eveneens bekeerd is tot het christendom en u met haar in deze periode evenmin over het christendom sprak (CGVS III, p. 14-15). Uw verklaring dat dit altijd via het internet was en dat jullie beiden aan het werk waren, weet hier niet te overtuigen. Immers u gaf aan met haar wel te praten over bijvoorbeeld uw verloofde en de zaken die hier mee te maken hadden (CGVS II, p. 7 / CGVS III, p. 15). Pas nadat u tegen het einde van het jaar 1395 (2016/2017) een droom had, herinnerde u zich plots dat u de gegevens van Re.(...) A. (...) had en contacteerde u hem. Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt ertoe geen enkel geloof te kunnen hechten aan het begin van uw geloofsbelijdenis en ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van uw bekering.

De geloofwaardigheid van uw beweerde bekering wordt verder ondermijnd door uw verklaringen betreffende uw houding ten opzichte van uw medekerkgangers. Zo mag het allereerst verbazen dat u uw kerkgenoten niet op de hoogte heeft gebracht van de bedreigingen die uw toenmalige verloofde had geuit toen u naar Griekenland wou. Dat u nooit had gedacht dat hij enig gevaar zou vormen omdat u hem nooit over uw geloofsgenoten had verteld, overtuigt niet (CGVS III, p. 17). Jullie namen immers als geloofsgemeenschap tal van voorzorgsmaatregelen (CGVS I, p. 18), uw verloofde was al op de hoogte van de samenstelling van jullie gemeenschap (zo wist hij dat er mannen bij waren; CGVS I, p. 11) en u stelde dat u veel problemen had met uw ex-verloofde die u als achterdochtig omschreef (CGVS I, p. 11). Verder mag het verbazen dat u uw geloofsgenoten niet meteen op de hoogte bracht van uw ondervraging waarbij de namen van twee medekerkgangers vielen en aldus verwittigde van enig risico. U nam immers pas drie dagen na uw vertrek uit Iran, legaal en met uw eigen paspoort (CGVS I, p. 6-7), contact op met de pastoor van uw huiskerk in Iran nadat u eerst twee dagen gerust had. Hij vertelde u dat er twee leden van uw huiskerk gearresteerd werden, namelijk Behnam E. (...) en Davood R. (...) (CGVS II, p. 10 / CGVS III, p. 18). Hierna had u geen enkel contact meer met hem omdat u na uw aankomst in België erg in de war was en het een tijdje duurde voor u zich terug vond. Later ging uw telefoon dan stuk (CGVS III, p. 18). Gevraagd of u dan niet bezorgd was om het lot van de andere leden van de huiskerk waar u meer dan een jaar lid van was, stelde u dit niet te zijn en dat Re.(...) A. (...) in dat ene gesprek tegen u had gezegd dat alle activiteiten gestopt werden (CGVS III, p. 18). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Tot slot is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u, die wist dat u 'gerapporteerd' stond bij de autoriteiten (CGVS I, p. 12), alsnog het risico nam om legaal met eigen paspoort Iran te verlaten.

Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat aan uw bewering bekeerd te zijn tot het christendom in Iran geen geloof gehecht kan worden. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw problemen met de Iraanse autoriteiten ten gevolge van uw bekering in Iran.

Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa. Dat u sinds januari 2019 (CGVS II, p. 12), enkele weken na uw aankomst in België, reeds een kerk bezoekt, en u dit kerkbezoek linkt aan uw bekering in Iran, terwijl deze bekering in Iran niet geloofwaardig is, toont aan dat er aan uw beweegredenen om in België naar de kerk te gaan en of actief te zijn in een kerk geen enkel geloof gehecht kan worden en dat u bijgevolg eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerk. Bovendien dient hierbij opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u voor het vinden van een kerk een vreemde man, die weliswaar Farsi spreekt, bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanspreekt (CGVS II, p. 12), terwijl u deze vraag aan uw zus die in België verblijft nooit stelde. Integendeel, u wist zelfs niet naar welke kerk zij gaat noch hoe zij met het christendom in contact kwam of waarom zij zich bekeerd had. U stelde enkel dat dit iets persoonlijk was (CGVS II, p. 7 / CGVS III, p. 7-8).

Dat u sindsdien wekelijks naar de kerk ging en er allerhande activiteiten uitvoerde en na de COVID-19 crisis via Youtube vieringen volgde en u samen bidt met medebewoners (CGVS II, p. 12-13), toont evenmin de oprechtheid van uw bekering aan, aangezien, mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran, duidelijk is dat deze beleving van uw nieuwe

geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Het feit dat u in België gedoopt werd en hiervan een doopattest neerlegt, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Immers indien een verzoeker geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

U stelde daarnaast een christelijke onderwijsende weblog te hebben die u in 1396 (2017/2018) opstartte in Iran alsook een Facebookprofiel waar u sinds u in België bent christelijke boodschappen op post (CGVS I, p. 3-4, 10). Wat betreft deze weblog dient vastgesteld te worden dat u deze met een educatieve bedoeling oprichtte (CGVS II, p. 4). U gaf aan dat u deze weblog opstartte gelijktijdig met het moment dat u naar een huiskerk begon te gaan en voor u uw getuigenis/gelofteverklaring ten aanzien van het christendom aflegde (CGVS III, p. 19). Gezien de educatieve opzet is het echter bevreemdend dat u deze weblog dan ook opstartte voor u zelf voldoende kennis had en bekeerd was. Zo stelde u hier zelf geen originele inhoud op te zetten omdat u nog niet zoveel informatie en zelfvertrouwen had (CGVS II, p. 4). Voorts deed u in Iran evenmin iets bijzonder om deze, tussen de honderdduizenden andere blogs, te promoten. Dat u niet wist waarom u dat niet deed, overtuigt binnen deze context en de door u uiteengezette educatieve opzet van de blog, niet (CGVS II, p. 5). Wat betreft uw Facebookprofiel, waar u christelijke boodschappen op post, kan worden opgemerkt dat het eerste dergelijke bericht pas dateert van na uw komst naar België (CGVS I, p. 3). Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, kan verwacht worden dat u deze boodschappen en uw weblog wist alvorens terug te keren naar Iran. Deze vaststelling betreffende het onoprechte karakter van uw bekering wordt enkel versterkt door uw verklaringen betreffende uw Instagramprofiel. U stelde hier enkel af en toe christelijke boodschappen op te posten, maar dat dit meer een persoonlijk account is en voor uw dagelijks leven (CGVS I, p. 3 / CGVS II, p. 19). Nochtans antwoordde u positief op de vraag of uw geloof deel uitmaakt van uw persoonlijkheid (CGVS II, p. 19). Hoewel u stelde dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van alles, wijst dan ook niets erop dat deze berichten en of sociale media en of uw weblog reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zijn. U brengt geen enkele concrete indicatie aan dat uw online-activiteiten werden opgemerkt door de Iraanse autoriteiten (CGVS II, p. 19). Ook nam u in januari 2021 deel aan een manifestatie in Antwerpen om de vervolging en marteling van nieuwe bekeerlingen in Iran aan te kaarten. Beelden van deze manifestatie, die u tevens neerlegde, werden getoond op Radio Farda en Voice of America (CGVS III, p. 3-5). In dit verband dient vastgesteld te worden dat u op deze manifestatie enkel de organisatoren en twee andere personen – op een aantal van veertig à vijftig personen - kende en dat u hier louter als manifestant aanwezig was zonder enige andere rol (CGVS III, p. 3-4). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging door de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk hebt gemaakt en u de oprechtheid van uw bekering in België niet aannemelijk heeft gemaakt, kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u, in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade.

Wat betreft uw verklaringen betreffende de dood van uw vader dient vooreerst opgemerkt te worden u weinig details hieromtrent kon verstrekken. Zo stelde u dat hij vermoord werd door de Iraanse autoriteiten, maar leidde u dit af uit het feit dat er politiemensen op zijn begrafenis waren en u en uw moeder ondervraagd werden over hem (CGVS III, p. 5). U verklaarde dat uw zus N.(...) er enkele jaren later achter kwam dat vader monarchist was en omwille hiervan werd vermoord. U vroeg haar echter nooit hoe ze hierachter was gekomen noch vroeg u aan uw moeder of zus welke activiteiten uw vader als aanhanger van de monarchie had (CGVS III, p. 6-7). Evenmin wist u welke activiteiten uw zus N.(...), die zich ook aangesloten had bij de monarchisten, had noch vroeg u het haar of wist u niet of zij nu nog steeds politiek actief was (CGVS III, p. 7). Een dergelijk gebrek aan interesse doet enkel meer afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Hoe dan ook kan dit bezwaarlijk als uw rechtstreekse vluchtaanleiding beschouwd worden. Immers u werd een één keer ondervraagd in 1381 (2002/2003) en uw moeder werd na dat jaar ook niet meer ondervraagd in verband met uw vader (CGVS I, p. 4). Dit feit is dan ook te ver in de tijd gesitueerd om nog deel uit te maken van uw actuele vrees voor vervolging of ernstige schade. De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.

Uw documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en uw reis naar Griekenland worden hier niet betwist. Uw activiteiten in de kerk in België, op internet/sociale media en uw deelname aan de manifestatie werden reeds hierboven besproken. De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen, hoewel zij een aantal inhoudelijke wijzigingen inhielden, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een eerste en enig middel aan dat de bestreden beslissing de volgende artikelen en beginselen schendt:

"1/ de artikelen 48/3 en 48/4 Vw;

2/ artikel 9 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna :EVRM) juncto artikel 3 EVRM ;

2/ artikel. IA (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 goedgekeurd bij wet van 26/06/1953 (B.S. 4/10/1953; hierna de Conventie van Genève);

3/ artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen dd. 31/01/1967, goedgekeurd bij Wet van 27/02/1967 [B.S. 3 mei 1969];

4/ schending van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van:

a) van de onderzoeksplicht, zoals gewaarborgd in artikel 10 lid 3 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013

b) de materiële motiveringsplicht."

Verzoekster gaat in een eerste middelonderdeel in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Zij geeft aan gegriefd te zijn door het gegeven dat haar bekering en haar problemen door verweerder ongelooftwaardig worden bevonden.

Met betrekking tot de in de bestreden beslissing aangehaalde onaannemelijkheid van de houding van R.(...), doet verzoekster vervolgens gelden:

"Verzoekster is ernstig gegriefd door deze motivering en stelt vast dat het Commissariaat- Generaal niet met alle verklaringen van verzoekster heeft rekening gehouden, of dat zij een verkeerde interpretatie heeft gegeven aan verzoeksters verklaringen.

Vooreerst kan het niet onlogisch zijn dat R.(...), verzoeksters werkgeefster en Armeense christen, niet al te veel informatie wou geven, gezien de Armeense christenen in Iran een minderheid vormen in Iran en zij zich aan zware restricties dienen te houden om hun christelijk geloof te kunnen belijden in Iran.

Dit wordt onder andere bevestigd in het recente Ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland van februari 2021, waarin duidelijk staat vermeld hoe strikt de regels zijn voor Armeense christenen

(...)

Dat het aldus niet onlogisch is dat verzoekster niet veel informatie kon krijgen van R.(...), gelet op de verregaande implicaties dit kan veroorzaken voor haar."

Dat verzoekster vervolgens geen nieuwe informatie ging verzamelen, mist volgens verzoekster verder steun in het dossier. Verzoekster geeft aan:

"Zo verklaarde verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud dat zij in de zomer van 1395 reeds interesse begon te verkrijgen in het christendom, en dat zij al in de herfst van 1395 naar Turkije vertrok, en daar F.(...) leerde kennen.

De motivering van het Commissariaat- Generaal houdt aldus geen steek. Haar interesse kreeg zij in de zomer van 1395 en datzelfde jaar, in de herfst, leerde zij F.(...) kennen op reis in Turkije.

Dit is ook wat verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud:

(...)

Dat tegenpartij motiveert dat het opmerkelijk is dat verzoekster niet onmiddellijk zelf informatie ging opzoeken, vindt aldus geen weerslag in de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Zo blijkt uit haar verklaringen duidelijk dat verzoekster vermoedde dat R.(...) bang was om meer te vertellen, wat niet onlogisch is, gelet op de strikte regels voor de Armeense christelijke gemeenschap in Iran.

Verder blijkt ook dat er niet veel tijd zat tussen de beginnende interesse van verzoekster in het christendom en haar reis naar Turkije, alwaar zij F.(...) leerde kennen.

De motivering van het Commissariaat- Generaal houdt geen stand en toont generlei aan dat zij een correcte interpretatie heeft gegeven aan de nochtans duidelijke verklaringen van de verzoekster. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op.”

Verzoekster vervolgt:

“Uit de uiteenzetting hierna zal verzoekster nog verder aantonen dat het Commissariaat- Generaal haar onderzoeksplicht schendt door niet met alle feitelijke gegevens rekening te houden bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.”

Omtrent haar introductie tot de huiskerk door F.(...), voert verzoekster aan:

“Verzoekster wenst hier op te merken dat er sprake is van een verkeerde vertaling van het Farsi woord ‘nokish’, dat verzoekster verklaarde tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Uit de vertaling blijkt dat de tolk het woord ‘nokish’ vertaald heeft als in de zin dat F.(...) een ‘nieuwe’ bekeerling is, iemand die recent bekeerd was naar het christendom. Echter betekent het woord ‘nokish’ niet altijd in de tijd dat een persoon bekeerd is, het gaat meer over een persoon die van religie veranderd, van Islam of een andere religie, naar het christendom. Het woord heeft niks te maken met de tijdsbepaling van de bekering.

Verzoekster wenst op te merken dat tegenpartij vroeg wanneer F.(...) bekeerd was tot het christendom en verzoekster zei dat ze dat niet wist, enkel dat hij ‘nokish’ was, met name bekeerd.

Zij wenst hierbij ook nog eens te benadrukken dat het de taak is van een christen om de blijde boodschap te verspreiden, en dat is exact wat F.(...) gedaan heeft.

Verder houdt het Commissariaat- Generaal ook geen rekening met verzoeksters verklaringen, waarin ze zei dat ze aan F.(...) vroeg of hij christen was, en tegenpartij vroeg of dit niet gevaarlijk was, verzoekster verklaarde dat hij in Turkije was en een verzoek bij de Verenigde Naties hangende had:

(...)

Verzoekster begrijpt niet waarom tegenpartij deze verklaringen van verzoekster niet zou aanvaarden.

Meer zelfs. Zij toont op generlei wijze aan waarom verzoeksters verklaringen ongeloofwaardig zouden zijn. Zij toont enkel aan dat zij zich op een subjectieve vooringenomenheid baseren, zonder in concreto aan te tonen, waarom ze verzoekster niet geloofwaardig achten.

Het is niet omdat tegenpartij oordeelt dat het gedrag van de verzoekster ‘vreemd’ of ‘opmerkelijk’ is dat dit per se dan ook ongeloofwaardig dient te zijn. Een bekering is een uiterst persoonlijke ervaring, die voor ieder persoon apart, dient beoordeeld te worden.

Deze beoordeling dient echter gebaseerd te zijn op enkele parameters, wat echter niet blijkt uit de bestreden beslissing.

Enkel hierom dient de bestreden beslissing vernietigd te worden.”

Verzoekster stelt voorts:

“Tegenpartij kan niet zomaar oordelen dat een bekering niet geloofwaardig genoeg is, zonder vooreerst rekening te houden met het gegeven dat verzoekster eigenlijk nooit een praktiserend moslim was of dat haar bekering ongeloofwaardig is omdat haar bekering niet is verlopen op een manier die voor tegenpartij ‘geloofwaardig’ kan worden geacht.

Verzoekende partij vraagt zich dan ook terecht af waarop tegenpartij zich dan wel baseert om te besluiten dat verzoeksters bekering niet overtuigt.

Nergens in de bestreden beslissing (noch uit het administratief dossier) valt af te leiden op basis waarvan tegenpartij beoordeelt of een bekering geloofwaardig is, dan wel dat het zou gaan om een “opportunistische” bekering.

Dit is nochtans een essentieel element bij de beoordeling of een bekering al dan niet als geloofwaardig dient beschouwd te worden en welke risico’s hieraan verbonden zijn bij een terugkeer naar Iran.

Dat louter tegenpartij oordeelt of een bekering geloofwaardig is of niet, zonder dat zij kunnen aantonen op basis van welke parameters zij tot die conclusie komen, is een schending van artikel 9 van het EVRM.

Artikel 9 EVRM luidt als volgt:

(...)

Om te kunnen oordelen of een bekering al dan niet geloofwaardig is, stelt de verzoekende partij dat het niet zomaar kan dat enkel tegenpartij dit kan beoordelen, louter op basis van wat zij al dan niet geloofwaardig achten.

Indien dit het geval is, is er sprake van een subjectieve beoordeling van iemands bekering, waartegen geen enkel mogelijk verweer in te brengen is, omdat tegenpartij oordeelt dat haar beoordeling ‘vast staat’.

In het kader van een beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, kan dit niet aanvaard worden.

Verzoekende partij wenst daarom te verwijzen naar recente rechtspraak uit het Verenigd Koninkrijk (februari 2020), waarin het hoogste gerechtshof in Asiel en Migratiediensten, enkele vaststaande parameters heeft omschreven hoe een beoordeling van een bekering dient te gebeuren en welke risico's hieruit voortvloeien bij een eventuele terugkeer.

In deze beslissing werd nogmaals bevestigd dat de beoordeling van een bekering eigenlijk gebaseerd dient te zijn op objectieve elementen, gezien een subjectieve beoordeling vormen geenszins mogelijk is, omdat een bekering voor iedereen anders is en hoogst persoonlijk:

(...)

Om te beoordelen of er al dan niet een vrees is voor iemand die zich bekeerd heeft, dient er in de eerste plaats gekeken te worden naar wat er 'objectief zichtbaar' is.

In casu zijn er verschillende elementen aanwezig in het verzoek om internationale bescherming van de verzoekster, om aan te tonen dat verzoekster wel degelijk bekeerd is tot op een niveau dat een terugkeer naar Iran een schending zou zijn van artikel 3 en 9 EVRM.

De volgende vaststaande elementen zijn aanwezig:

- Verzoekster is gedoopt met Pasen 2019 (dit gegeven wordt niet in twijfel getrokken door tegenpartij!!) ;
- Verzoekster heeft deelgenomen aan christelijke activiteiten in België ;
- Verzoekster gebruikt haar sociale media om te prediken ;

Er zijn aldus voldoende objectieve elementen aanwezig in verzoeksters asielaanvraag, waardoor dient nagegaan te worden of verzoekster, bij een terugkeer naar Iran, zal terechtkomen in een situatie die een schending impliceert van het artikel 3 en 9 EVRM.

Tegenpartij kan zich niet zomaar neerleggen naast deze aanwezige objectieve elementen.

In casu is er sprake van een aantal objectieve elementen die kunnen leiden tot een risico op ernstige vervolging bij een terugkeer naar Iran. Het is onvoldoende van tegenpartij om louter te besluiten dat er sprake zou zijn van een opportunistische bekering, zonder deze objectieve elementen te gaan toetsen aan de actuele situatie in Iran.

Door dit niet te doen, is er sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

(...)

Opnieuw kan de verzoekende partij verwijzen naar bovenvernoemde rechtspraak in zaak van het Verenigd Koninkrijk, in *Ali Dorodian vs. Secretary of State for the Home Department (01/TH/1537)*, waarin geoordeeld werd dat als er sprake zijn van een aantal onbetwiste objectieve feiten, er een risicobeoordeling dient te gebeuren bij een eventuele terugkeer naar Iran.

De trapsgewijze redenering die het hof hierin ontwikkelde, luidt als volgt:

(...)

Hieruit blijkt duidelijk dat er een grondige afweging dient gemaakt te worden of een verzoekster die stelt bekeerd te zijn tot het christendom, een reëel risico op vervolging heeft bij een eventuele terugkeer naar Iran.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat tegenpartij op dermate grondige wijze verzoeksters vrees heeft beoordeeld.

Zij oordeelt louter dat omwille van het gebrek aan geloof aan verzoeksters bekering, verzoekster in geen enkele mate een risico op vervolging zou hebben bij een terugkeer naar Iran.

Verzoekster is ernstig gegriefd door deze beslissing.

Niet enkel heeft tegenpartij niet aangetoond op welke wijze zij de bekering van verzoekster ongeloofwaardig vindt (zie supra), zij heeft haar onderzoeksplicht geschonden door niet alle mogelijke risico's van verzoekster te onderzoeken bij een eventuele terugkeer naar Iran, zoals uitgewerkt in de rechtspraak van februari 2020 van het Verenigd Koninkrijk, waarnaar verwezen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op."

Tevens doet verzoekster gelden:

"Tegenpartij kan zich niet louter verschuilen achter een motivering die acht dat de bekering van verzoekster "opportunistisch" is, en zij hierdoor geen ernstig risico heeft op een vervolging bij terugkeer naar Iran. Zeker gezien tegenpartij niet betwist dat de verzoekster gedoopt is en christelijke activiteiten uitvoert in België!!

Zoals blijkt uit de trapsgewijze redenering hierboven, worden alle terugkerende asielzoekers in Iran tegengehouden en ondervraagd door de Iraanse autoriteiten.

Terugkerende asielzoekers die stellen dat ze bekeerd zijn, zullen automatisch worden meegenomen voor verder verhoor. Indien er geen risico- factoren aanwezig zijn, zal zo'n verhoor geen risico inhouden voor een onmenselijke en vernederende behandeling.

Echter zijn er wel een aantal risico-indicatoren die stellen dat er een groter risico zou zijn op vervolging, indien deze aanwezig zijn.

Zo is het openlijk op sociale media boodschappen van het christendom verspreiden, een belangrijke indicator hiertoe. Verzoekster heeft wel degelijk op Facebook dergelijke boodschappen over het

Christendom gepost! Zij heeft zelfs een weblog opgestart in Iran waar zij christelijke boodschappen op postte!

Tegenpartij ontkent dit niet, doch zij acht dat verzoekster haar sociale media wel kan wissen vooraleer zij zou dienen terug te keren naar Iran.

Verzoekster is ernstig gegriefd door deze motivering.

Zij wenst nogmaals de nodige verduidelijkingen aan te brengen over haar weblog. De reden dat zij die aanmaakte was omdat verzoekster ook zichzelf meer wou aanleren over het christendom. Zo nam ze een paar zinnen uit de bijbel, die ze dan postte op haar blog. Zij wilde zo ook haar kennis bijschaven, om dan later in de toekomst andere mensen te kunnen onderwijzen over het christendom.

Verzoekster heeft ook gezegd dat zij in het begin hier niet genoeg zelfvertrouwen over had, maar dat zij dit later wel zou willen doen, en dan wilt zij stap voor stap mensen kunnen helpen, door haar eigen weg te vertellen, zoals hoe zij het ervaren heeft. Haar weblog was hier een ondersteuning voor, omdat zij zelf, in haar zoektocht, bepaalde teksten opzocht, en publiceerde, die haar verder hebben geholpen in haar zoektocht.

Ze postte verschillende teksten, zodat als mensen in de toekomst zelf informatie wilden opzoeken, ze eventueel aan meer informatie konden komen, via de weblog van verzoekster.

Het was voor verzoekster aldus niet de bedoeling om mensen zelf al te onderwijzen, maar het is wel een soort 'tool', waarmee ze dat later in de toekomst wel zou willen doen.

Dat er verder ook geen twijfel kan zijn aan het feit dat verzoekster christelijke boodschappen post op haar Facebook.

Dat het Commissariaat- Generaal dit als 'opportunistisch' beschouwd, enkel en alleen omdat zij minder op haar Instagram profiel postte dan haar Facebook, tart alle verbeelding.

Verzoekster wenst hier dan ook op te merken dat zij op Instagram ongeveer 200 vrienden heeft, maar op haar Facebook heeft zij ongeveer 3000 vrienden. Dat het dan ook niet onlogisch is dat zij meer christelijke boodschappen post op haar Facebook, omdat zij hier een groter bereik heeft en hierdoor meer mensen zou kunnen bekeren.

Als het Commissariaat- Generaal haar beslissingen over een al dan niet oprechte bekering gaat stoelen op iemand zijn gedrag op sociale media, kunnen hier oprechte vraagtekens bij geplaatst worden!

Het feit dat verzoekster christelijke boodschappen heeft geplaatst, op haar Facebook, en ook op haar weblog, leidt al tot een groter risico bij een eventuele terugkeer naar Iran.

Dat het vaststaat dat de verzoekende partij boodschappen heeft geplaatst op haar sociale media, waarmee zij een groter risico op detentie en verhoor zou kunnen hebben, bij een terugkeer naar Iran.

(zie ook verder: infra)

Dat tegenpartij zich probeert te verschuilen achter de absurde motivering in de bestreden beslissing, houdt geen steek.

Dit eens te meer, gezien het recente Ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland van februari 2021 heeft bevestigd dat personen die actief waren op sociale media of hebben deelgenomen aan manifestaties tegen het regime (wat in casu ook het geval is) kan leiden tot een ernstig risico op vervolging bij terugkeer:

(...)

Nogmaals, tegenpartij kan zich niet louter verschuilen achter de motivering dat als een bekering ongeloofwaardig of opportunistisch wordt beschouwd, er automatisch geen risico op ernstige schade en/of vervolging kan zijn bij een terugkeer naar Iran.

Dit getuigt niet van een zorgvuldig onderzoek."

Verzoekster gaat verder in op haar bezoeken aan een huiskerk in Iran. Zij verklaart:

"Vooreerst wenst verzoekster hierbij op te merken, dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat er in casu geen geloof werd gehecht dat verzoekster ooit effectief naar een huiskerk is gegaan!

Tegenpartij motiveert dan wel dat er twijfels zijn bij het gedrag van verzoekster nadat zij de bedreigingen ontving van haar ex- verloofde, doch blijkt niet dat tegenpartij geen geloof hecht aan verzoeksters bezoeken aan de huiskerk!!

Dit is nochtans een essentieel element bij het beoordelen naar een vrees omwille van bekering tot het christendom en een terugkeer naar Iran!

Verzoekende partij kan hier terdege verwijzen naar het Rapport van Landinfo: "Report Iran: Christian converts and house churches (2) – arrests and prosecutions" van 2018, waar tegenpartij zelf aan heeft meegewerkt (!!) van 2018, waarin wordt beschreven dat de Iraanse autoriteiten, vooral in de laatste jaren, specifiek huiskerken viseren en wel degelijk op zoek gaan naar mensen die zich bekeren.

Zo staat er het volgende te lezen in dat rapport:

(...)

*Uit het bovenstaande rapport, waar tegenpartij aan heeft meegewerkt, blijkt dus dat men in Iran enkel en alleen gearresteerd kan worden op basis van zijn christelijke activiteiten, zoals het bezoek aan een huiskerk, zonder dat men zelf kijkt of iemand al bekeerd is of niet!
Het feit dat de verzoekster aldus gewoon een huiskerk heeft bezocht, zorg al voor een ernstig risico op vervolging door de Iraanse autoriteiten!
Dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het Commissariaat- Generaal geen geloof hecht aan het feit dat verzoekster wel degelijk een huiskerk bezocht heeft in Iran!
Gelet op de informatie hierboven aangehaald, loopt zij aldus een ernstig risico op vervolging bij terugkeer naar Iran.”*

Dat zij haar kerkgenoten in Iran niet op de hoogte bracht van de bedreigingen vanwege haar echtgenoot, verklaart verzoekster verder als volgt:
“Verzoekster wenst hierbij op te merken dat zij geen idee had wat haar ex- verloofde effectief zou ondernemen, nadat hij de bedreigingen had geuit.
Verzoekster wist ook, nadat zij gearresteerd was, dat zij door de Iraanse autoriteiten in het oog gehouden zou worden. Hierdoor wou verzoekster ook geen contact opnemen met andere kerkgangers, omdat zij vermoedde dat zij, na haar arrestatie, gevolgd werd door de autoriteiten, omdat zij zo zouden proberen achterhalen wie nog deelnam aan de vieringen in de huiskerk.
Verzoekster is dan ook ernstig gegriefd dat de bestreden beslissing stelt dat verzoekster pas na enkele dagen in Turkije contact opnam met haar medekerkgangers, omdat zij eerst wilde rusten en ‘vakantie’ nam.
Zij wenst hier te benadrukken dat zij helemaal niet ‘ontspannen’ was op het moment dat zij het land verliet. De reis van Iran naar Turkije heeft verzoekster bijna 40uur gekost, wat neerkomt op 2 dagen. Het is pas op de 3e dag dat zij tot rust kwam, na alles wat er gebeurd was, en zij zich veilig genoeg voelde om contact op te nemen met priester Re.(...).
Dat het Commissariaat- General laat uitschijnen in de bestreden beslissing dat verzoekster ‘ontspannen’ en ‘rustig’ was, is geenszins correct en behelst meer een eigen interpretatie van tegenpartij, dan wat verzoekster effectief verklaarde.”

Verzoekster vervolgt:

“Verzoekster kon verder erg veel informatie geven over de bezoeken aan de huiskerk, waardoor er ook geen twijfel kan zijn aan het feit dat zij hier in Iran naartoe ging:
(...)
Verzoekster kan wel degelijk veel informatie geven over haar huiskerk, wie daar aanwezig was en hoe die georganiseerd werd.
Haar verklaringen worden ook bevestigd door de algemeen gekende informatie, zoals het rapport van het UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts van februari 2020 (en waar tegenpartij ook naar verwijst) dat er geen uniformiteit is over de organisatie van huiskerken in Iran:
(...)
Uit het UK Home Office Report blijkt aldus dat er geen uniforme structuur is voor de organisatie van huiskerken in Iran, en dat deze kunnen groeien, naarmate het geloof verspreid wordt door hun aanhangers.
Dit wordt ook bevestigd in het recente Ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van februari 2021:
(...)
Het is dan ook in geen enkel geval ongeloofwaardig, dat verzoekster door F.(...) in Turkije werd doorverwezen naar de huiskerk van priester Re.(...).
Uit de objectieve informatie hierboven, blijkt dat dit n t de wijze is waarop mensen in contact kunnen komen met een huiskerk!
Wederom baseert tegenpartij zich op wat zij als ‘geloofwaardig’ vindt, om te kunnen oordelen of verzoeksters verklaringen al dan niet coherent zijn.
Dat uit de objectieve informatie waarnaar verzoekster verwijst, in geen geval een uniforme regeling bestaat voor de organisatie van een huiskerk in Iran!
Opnieuw voert tegenpartij geen zorgvuldig onderzoek.
De bestreden beslissing is dient vernietigd te worden.”

Verzoekster vestigt verder de nadruk op de door haar aangehaalde arrestatie en de ondervraging van haar moeder. Zij geeft aan:
“Verzoekster wenst tenslotte nog op te merken dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het Commissariaat- Generaal rekening heeft gehouden met verzoeksters verklaringen over haar arrestatie

en het feit dat zij daar gedwongen werd om papieren te ondertekenen waaruit zou blijken dat zij bekeerd is en dat haar moeder ook werd meegenomen en ondervraagd.

Dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat hiermee rekening werd gehouden, getuigt niet van enig zorgvuldig onderzoek.

Verzoekster wenst te benadrukken dat het grootste probleem dat zij in Iran heeft, is het feit dat zij die documenten, weliswaar onder dwang, heeft moeten ondertekenen en dat de Iraanse autoriteiten haar moeder hiermee ook hebben geconfronteerd.

Nochtans heeft verzoekster hier zeer uitvoering over gesproken tijdens haar persoonlijk onderhoud:

(...)

Dat uit het persoonlijk onderhoud niet blijkt dat hier grondig op ingegaan werd door het Commissariaat-Generaal, wat niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek.

Nochtans is het algemeen gekend dat familieleden van bekeerde christenen onder druk gezet worden door de Iraanse autoriteiten, wat o.a. blijkt uit het UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts van februari 2020:

(...)

Dat uit het hierboven geciteerde rapport duidelijk blijkt dat de Iraanse autoriteiten voor niks terugdeinzen en dat verzoekster dan ook niet begrijpt dat hiernaar geen enkele verwijzing is in de bestreden beslissing!

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op!"

Verzoekster concludeert inzake de weigering van de vluchtelingenstatus als volgt:

"De situatie voor bekeerde moslims van Iran is dermate gevaarlijk, dat louter stellen dat een bekering al dan niet opportunistisch is, er hierdoor geen risico is, een schending impliceert van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster heeft de gegrondheid van haar vrees voor vervolging dan ook voldoende aannemelijk gemaakt, zodat tegenpartij had dienen te besluiten tot het erkennen van verzoekster als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Door haar dat daarentegen in de bestreden beslissing te weigeren, schendt tegenpartij artikel 48/3 Vw, de onderzoeksplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en materiële motiveringsplicht.

Dat het eerste onderdeel van dit enig middel gegrond is."

Verzoekster gaat vervolgens, in een tweede middelonderdeel, in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader betoogt zij vooreerst:

"Tegenpartij motiveert helemaal niet waarom ze verzoekster het subsidiaire beschermingsstatuut weigert en schendt dan ook de artikelen 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Voorts geeft zij een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus en geeft zij aan:

"Dat de verzoekende partij, omwille van haar geloof, ernstig vervolgd zal worden bij terugkeer naar Iran, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster doet in dit kader gelden:

"Hoewel tegenpartij van oordeel is dat verzoekster geen risico loopt bij een terugkeer naar Iran, enkel en alleen omdat haar bekering als opportunistisch wordt bestempeld, dient de algemene situatie van christenen in Iran wel degelijk als een grondig element te worden beschouwd bij een beoordeling aan de nood aan subsidiaire bescherming.

Zoals hierboven reeds uiteengezet, is het niet omdat tegenpartij oordeelt dat er sprake is van een opportunistische bekering, er geen risico is bij een eventuele terugkeer naar Iran.

De situatie is voor Christenen in Iran is wel degelijk zeer ernstig, waarbij, zelfs bij twijfel aan de bekering, dit in het voordeel van de verzoekster dient beoordeeld te worden, juist omdat de situatie in Iran zo ernstig is.

Verzoekster steunt zich hiervoor op Europese rechtspraak."

Verzoekster wijst vervolgens op een arrest van het EHRM inzake een bekeerde Iraanse verzoeker om internationale bescherming, op rechtspraak van het EHJ en op een zaak die hangende is voor het EHRM.

"Verzoekster meent dat zij bij eventuele terugkeer naar Iran een vervolging zal ondergaan in de zin van artikel 2 en 3 EVRM.

Hiervoor steunt zij zich op de hierna opgesomde bronnen."

Verzoekster voert verder een uitgebreid betoog aangaande de algemene situatie van (bekeerde) christenen in Iran. Dienaangaande voert zij aan:

“Volgens het Open Doors World Watch List 2020, een organisatie die onderzoekt waar christenen vervolgd worden louter op basis van hun religie, blijkt dat Iran nog steeds in de top 10 (op plaats 9) vermeld staat van landen waar er sprake is van extreme vervolging van christenen.

Zo blijkt dat het niveau van geweld tegen christenen er niet minder dan 62% bedraagt!

(zie bijlage, stuk 7)

Ook het rapport van USCIRF beschrijft de schrijnende situatie van bekeerde moslims in Iran:

(...)

Verscheidene mensenrechtenorganisaties en christelijke organisaties hebben in een gezamenlijk rapport in januari 2020 (ANNUAL REPORT VIOLATIONS AGAINST CHRISTIANS IN IRAN) nogmaals aangetoond hoe bekeerde christenen gevisieerd worden in Iran, alsook hun familieleden:

(...)

Dat de algemene situatie voor christenen in Iran wel degelijk een zeer ernstig risico inhouden, blijkt verder uit de parlementaire vraag die werd gesteld aan de Hoge Verantwoordelijke van het Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de EU:

(...)

Het antwoord was als volgt:

(...)

Als men in Iran reeds gevangengezet kan worden voor het posten van een ‘smiley face’ op een Christelijke post, is de situatie voor bekeerde christenen in Iran wel degelijk zodanig ernstig dat louter een bekeerd christen zijn, kan leiden tot een ernstige vervolging in de zin van artikel 48/4 Vw.

Dat de situatie in Iran voor christenen dermate ernstig is dat louter stellen dat een bekering opportunistisch is, niet voldoende kan zijn om te oordelen dat verzoekster geen ernstig risico op een schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet zal ondergaan.

Dat dit onvoldoende werd onderzocht door tegenpartij.

Verzoekster meent zelfs dat tegenpartij in haar dossier zelfs niet te goeder trouw is, als men de samenvatting leest van hun eigen toegevoegde CEDOCA rapport van 16 april 2019 “COI Focus Iran: de situatie van bekeerlingen tot het Christendom” als samenvatting van het voorliggende rapport:

(...)

Verzoekster wenst hiervoor bijkomend te verwijzen naar het arrest EHRM in de zaak J.K. ea tg Zweden paragraaf 87, 90 en 90 van 23 augustus 2016:

(...)

Dat de situatie voor bekeerde christenen in Iran nog onveranderd blijkt te zijn, wordt letterlijk ook aangehaald in het recente rapport van het Ambtsbericht van het Ministerie van Buitelandse Zaken Nederland van februari 2021:

(...).”

Verzoekster gaat daarna in op de situatie voor personen die terugkeren naar Iran. Daarbij geeft zij aan:

“Tegenpartij is nogal zeer summier in haar motivering dat verzoekster geen problemen zal ondervinden bij een terugkeer naar Iran, zonder in concreto rekening te houden met de aanwezige objectieve informatie.

Zij steunt zicht hiervoor op een CEDOCA rapport COI Focus ‘Iran Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten’ van 30/03/2020.

Verzoekster leest er enkel in terug dat er zeer weinig informatie hierover terug te vinden is.

Doch als tegenpartij dan een voorbeeld weergeeft in deze nota dan gaat het notabene over een Iraanse asiëlzoekster, mevrouw Fatemeh Azad, die haar asielaanvraag stoelde op haar bekering tot het Christendom, bij terugkeer uit Duitsland naar Iran door Iraanse functionarissen werd opgewacht op de luchthaven van Teheran en haar hebben gearresteerd !!

(zie bijlage, stuk 11)

Verder verwijst verzoekende partij naar het UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts van februari 2020:

(...)

Verzoekster was wel degelijk gekend bij de Iraanse autoriteiten gelet op de arrestatie van verzoekster en haar activiteiten op sociale media!

Verwijzend naar het objectief rapport hierboven, heeft verzoekster al een veel grotere kans om tegengehouden te worden door de Iraanse autoriteiten, dan tegenpartij laat uitschijnen.

Opnieuw, gaat tegenpartij hier in de fout, door enkel de bekering als ongeloofwaardig te beschouwen, gaat zij verder niet in op de risico's die er voor verzoekster kunnen ontstaan bij een terugkeer naar Iran.

Verder meldt het rapport:

(...)

Verzoeker wijst ook nog op een zeer recent internetartikel van 6 december 2020 van Iran Human Rights (HR) waarbij 3 Iraniërs de doodstraf verkregen onder meer om illegaal het land te hebben verlaten !

(zie bijlage stuk 14)

Ook het recente Ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van februari 2021 kaart de problematiek aan van terugkerende Iraniërs:

(...)

Opnieuw blijkt dat de situatie in Iran voor terugkerende Christenen niet zo eenzijdig is als tegenpartij wil laten uitschijnen.

Er zijn wel degelijk een aantal elementen in het dossier van de verzoekende partij, die, als hij zou terugkeren naar Iran, een ernstig risico op schade zoals in artikel 48/4 Vw zou kunnen uitmaken.

Een grondig en zorgvuldig onderzoek werd niet uitgevoerd door tegenpartij.”

Verzoekster betoogt verder dat bekeerde Iraniërs in Iran worden gediscrimineerd. Dienaangaande doet zij gelden:

“Zo wenst de verzoekende partij te verwijzen naar de nieuwe regels die zijn ontstaan voor de afgifte van een Iraanse identiteitskaart.

Zij worden verplicht om hun religie bekend te maken, en dit werd expliciet door de Iraanse autoriteiten in het leven geroepen, om bekeerde moslims te viseren en te discrimineren:

(...)

Opnieuw blijkt duidelijk dat de discriminatie van bekeerde Christenen door de Iraanse autoriteiten zeer ver gaat.

Verzoekster zal bij een terugkeer ofwel moeten verklaren dat zij Christen is, en een leven leiden vol met discriminatie en afkeer, of zij zal verplicht worden haar geloof in het geheim uit te oefenen, wat een flagrante schending uitmaakt van artikel 9 EVRM.

Dit wordt verder ook bevestigd in het Ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland van februari 2021:

(...)

Dat de discriminatie van Christenen in Iran sinds 2009 enkel maar erger is geworden en dat anno 2020 er nog geen enkele verbetering van de situatie zich opdringt leest men ook terug in het CSW rapport van 1 mei 2020:

(...)

Opnieuw kan de verzoekster aantonen dat de situatie van bekeerde Christenen in Iran, een situatie is die een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt.”

Verzoekster besluit inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus als volgt:

“Verzoekende partij kan aantonen dat de situatie voor bekeerde moslims in Iran, een zodanig ernstige situatie is, dat louter een christen zijn in Iran, er een risico bestaat op een ernstige vervolging zoals omschreven in artikel 48/4 Vw.

Dat een schending van het zorgvuldigheidsplicht zich opdringt.

Uit bovenstaande vaststaande elementen, zijnde haar identiteit, haar nationaliteit, haar hoedanigheid van burger alsook haar regio van afkomst zou aldus aan verzoekster het subsidiaire beschermingsstatuut moeten toegekend worden.

Trouwens, tegenpartij betwist ook niet haar identiteit alsook haar nationaliteit. Meer zelfs, zij betwist niet dat verzoekster gedoopt is!!

Verzoekster merkt op dat er genoeg redenen (voornamelijk haar vrees voor bekering) zijn om de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Er bestaat immers een reëel risico op ernstige schade in het geval verzoekster naar Iran zou terugkeren.

Tegenpartij motiveert helemaal niet waarom ze verzoekster het subsidiaire beschermingsstatuut weigert en schendt dan ook de artikelen 48/4 en de materiële motiveringsplicht.

Dat het tweede onderdeel van dit enig middel gegrond is.”

Verzoekster concludeert op basis van het voorgaande:

“In hoofde van verzoekster bestaat wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”

2.2. Verzoekster vraagt op grond van hetgeen voorafgaat:

“4/ In hoofde de betwiste beslissing van het Commissariaat – Generaal te hervormen en verzoekster: a) te erkennen als vluchteling in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève conform artikel 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;

b) de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen, zo de Raad zou oordelen dat hij niet in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling.

5/ In subsidiaire orde, de betwiste beslissing te vernietigen, zo de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over zijn statuut van vluchteling”.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“4 Upper Tribunal,(Immigration and Asylum Chamber), PS (Christianity - risk) Iran CG [2020] UKUT 00046 (IAC) van 20/02/2020;

5 Landinfo, Rapport Iran: Christian Converts and house churches (2) – arrest and prosecutions 29 nov 2017;

6 UK Home Office Country Policy Information Note Iran: Christians and Christian converts van februari 2020;

7 Open Doors World Watch List 2020;

8a-e Rapport USCIRF (United States Commission on International Religious Freedom) van april 2020 mbt Iran;

9a-t Annual report violations against Christians in Iran, januari 2020;

10a-b COI FOCUS ‘Iran: de situatie van bekeerlingen tot het Christendom’, dd 16/04/2019;

11a-b COI FOCUS ‘Iran: Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten’, dd 30/03/2020.

12a-b Barnabas Fund, Iran forces Christian converts from Islam to declare their faith to obtain ID cards, 24/02/2020;

13a-e CSW, Iran: General Briefing, May 2020 ;

14 Iran Human Rights (HR) 6 december 2020: Iran: Stay of Execution for Three Protesters as Supreme Court Grants Retrial;

15a-I Nederlands Ambtsbericht Iran februari 2021.”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekster zich beroept op de schending van artikel 10, derde lid van Richtlijn 2013/32/EU, kan vooreerst worden opgemerkt dat deze bepaling een aantal verplichtingen oplegt aan de lidstaten en verweerder niet kan worden beschouwd als lidstaat in deze zin.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde bepaling verstreek blijkens artikel 51, 1° van Richtlijn 2013/32/EU op 20 juli 2015, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

Daarenboven blijkt dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de voormelde richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.2. Verzoekster beticht verweerder in het verzoekschrift verder weliswaar van een eenzijdige houding, van vooringenomenheid en zelfs van kwade trouw, doch zij staft deze – nochtans ernstige – aantijgingen niet op dienstige wijze. Verzoekster brengt immers geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS te kwader trouw of bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoekster in dit kader voorhoudt, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo zulks al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel nadeel, van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen.

3.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.7. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar inzake de problemen die haar vader in het verleden zou hebben gekend wordt gemotiveerd als volgt:

“Wat betreft uw verklaringen betreffende de dood van uw vader dient vooreerst opgemerkt te worden u weinig details hieromtrent kon verstrekken. Zo stelde u dat hij vermoord werd door de Iraanse autoriteiten, maar leidde u dit af uit het feit dat er politiemensen op zijn begrafenis waren en u en uw moeder ondervraagd werden over hem (CGVS III, p. 5). U verklaarde dat uw zus N.(...) er enkele jaren later achter kwam dat vader monarchist was en omwille hiervan werd vermoord. U vroeg haar echter nooit hoe ze hierachter was gekomen noch vroeg u aan uw moeder of zus welke activiteiten uw vader als aanhanger van de monarchie had (CGVS III, p. 6-7). Evenmin wist u welke activiteiten uw zus N.(...), die zich ook aangesloten had bij de monarchisten, had noch vroeg u het haar of wist u niet of zij nu nog steeds politiek actief was (CGVS III, p. 7). Een dergelijk gebrek aan interesse doet enkel meer afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Hoe dan ook kan dit bezwaarlijk als uw rechtstreekse vluchtaanleiding beschouwd worden. Immers u werd een één keer ondervraagd in 1381 (2002/2003) en uw moeder werd na dat jaar ook niet meer ondervraagd in verband met uw vader (CGVS I, p. 4). Dit feit is dan ook te ver in de tijd gesitueerd om nog deel uit te maken van uw actuele vrees voor vervolging of ernstige schade.”
Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze in het geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd overeind. Zij volstaan om te besluiten dat verzoekster geenszins aantoonde dat zij op heden en bij een terugkeer naar Iran ook maar iets zou dienen te vrezen ten gevolge van de problemen die haar vader in het verleden zou hebben gekend.

In zoverre verzoekster in het voorliggende verzoekschrift daarnaast zou trachten te laten uitschijnen dat, dit louter ten gevolge van de (voormalige) activiteiten en problemen van haar zus N., die in België verblijft en die alhier erkend is als vluchteling, zou moeten worden geoordeeld dat ook in haren hoofde een risico op ernstige problemen of vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin voorhanden is, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks hoegenaamd niet kan worden aangenomen.

Dient in dit kader immers vooreerst te worden vastgesteld dat uit het geheel van de voorliggende landeninformatie hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat het loutere vertonen van familiale banden met één of meerdere personen die in de negatieve aandacht staan of stonden van de Iraanse autoriteiten en een loutere aanwezigheid op het Iraanse grondgebied op zich zouden (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een risico op ernstige problemen of vervolging. Dat zulks hiertoe niet volstaat, blijkt overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat verzoekster nadat haar zus het land verliet nog jarenlang in haar land van herkomst bleef. Daarbij haalde zij geen concrete en geloofwaardige, al dan niet ernstige, aan de activiteiten en problemen van haar zus gelinkte problemen aan. Daarenboven bleek reeds hoger dat verzoekster inzake de activiteiten van haar zus een kennelijk en verregaand gebrek aan kennis en interesse tentoonspreidde. Zo wist zij niet hoe haar zus erachter

zou zijn gekomen dat haar vader monarchist zou zijn geweest en om deze reden werd vermoord, bleek zij niet te weten en evenmin te hebben gevraagd welke activiteiten haar vader en haar zus als monarchist hadden en wist zij ook niet of haar zus al dan niet nog steeds politiek actief was. Zo verzoekster de mening toegedaan was dat zij ten gevolge van de activiteiten van haar zus een gegronde vrees voor vervolging diende te koesteren, kon worden verwacht dat zij zich over deze elementen terdege zou hebben geïnformeerd. Dat zij naliet zulks te doen, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor deze problemen en maakt, tezamen met de voormelde vaststellingen, dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het gegeven dat verzoekster ten gevolge van haar band met haar zus ook maar iets zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Dit geldt nog des te meer nu uit het dossier blijkt dat nog tal van verzoeksters naaste familieleden, waaronder haar moeder en één van haar zussen, in Iran vertoeven (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.4-5).

Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij zich zou hebben bekeerd tot het christendom. Mede gelet op het voorgaande, is het daarbij aan verzoekster om aan de hand van haar eigen ervaringen en verklaringen en *in concreto* aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk zou zijn bekeerd tot het christendom en dat zij daardoor problemen zou hebben ondervonden of zou riskeren te ondervinden bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Van verzoekster kan, als verzoekster om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, in dit kader verwacht worden dat zij kan uiteenzetten om welke redenen en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er gewezen te worden op een aantal merkwaardigheden die werden vastgesteld in uw verklaringen betreffende uw bekeringsproces. U stelde dat uw geloof in Jezus en uw interesse in het christendom ontstond wanneer men in de zomer van 1395 (2016/2017) de oorzaak van uw medische problemen ontdekte nadat uw Armeense werkgever, R.(...), voor u gebeden had (CGVS I, p. 15 / CGVS III, p. 9). U sprak hierna wanneer u tijd had op het werk met R.(...) over Jezus, maar zij zei op een gegeven moment en voor een u onbekende reden dat als u hier meer informatie over wou, u deze ergens anders diende te zoeken. U deed dit echter niet omdat u op dat moment nog niet erg gehecht was aan uw nieuwe geloof (CGVS III, p. 10). Dit is echter opmerkelijk gezien u – die voor uw genezing uw geloof verloren had (CGVS I, p. 13, p. 15) - rotsvast geloofde dat Jezus de reden van uw genezing was (CGVS I, p. 15) en u de periode voor uw genezing omschreef als een leemte die u op zoek deed gaan naar hulp waarbij u evenwel bij niemand terecht kon tot uw genezing die u als een teken zag en u in Jezus deed geloven (CGVS III, p. 9).”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Vooreerst is het, in tegenstelling met wat verzoekster in dit kader tracht te laten uitschijnen, niet plausibel dat R.(...) verzoekster eerst te kennen zou hebben gegeven dat zij christen was, dat deze persoon aangaf voor haar te hebben gebeden en dat deze persoon initieel duidelijk bereid was om meermaals met verzoekster over Jezus te spreken om vervolgens plots aan te geven, dit om een voor verzoekster onbekende reden, dat zij het hierover niet langer wenste te hebben en dat verzoekster haar informatie maar ergens anders moest gaan zoeken. Dat R.(...) mogelijks bang was, doet hieraan geenszins afbreuk. Indien R.(...) werkelijk bang was, kon immers worden verwacht dat zij reeds van bij de aanvang haar geloof zou hebben verborgen voor verzoekster. Dat zij zulks niet deed en verzoekster aldus kennelijk vertrouwde, maakt het niet aannemelijk dat zij later plots weigerde om het met verzoekster nog verder over het christendom te hebben. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster in het verzoekschrift zelf aangeeft dat het de taak van een christen zou zijn om de blijde boodschap te verkondigen.

Daarenboven is het, in het licht van haar overige, voormelde gezegden, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, wel degelijk opmerkelijk en uiterst bevreemdend dat verzoekster aangaf dat zij, hoewel R.(...) haar zei dat zij haar informatie elders moest halen, zulks vervolgens initieel niet deed tot wanneer zij enige tijd later naar Turkije reisde en dat zij ter verklaring hiervan bovendien aangaf dat zij *“op dat moment nog niet erg gehecht met het nieuwe geloof”* was. Dit geldt nog des te meer nu zij, zoals blijkt uit de verklaringen die zij *nota bene* zelf citeert in het voorliggende verzoekschrift, zelf eveneens aangaf dat zij nieuwsgierig was om meer te weten te komen.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U verklaarde voorts dat u kort hierna, in de herfst van 1395 (2016/2017), naar Turkije reisde en hier F.(...), een nieuwe bekeerling uit Iran die in Turkije woonde, ontmoette. Hoewel u verklaarde dat u een persoon had gevonden die u meer informatie kon geven (CGVS I, p. 1), kon u zich echter niet meer kon herinneren of u hem op de avond van jullie ontmoeting waarbij u vernam dat hij christen was, vragen had gesteld over het christendom (CGVS III, p. 11-12).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Daargelaten de vraag of F.(...) al dan niet een ‘nieuwe’ bekeerling was, biedt zij immers niet de minste uitleg voor het gegeven dat zij zich niet meer kon herinneren of zij aan deze persoon op de avond van hun ontmoeting waarbij zij vernam dat hij christen was, vragen had gesteld over het christendom. Gelet op het bepalende karakter van hun ontmoeting voor haar verdere leven en de cruciale rol die F.(...) zou hebben gespeeld in haar verdere bekering en in haar toetreding tot een huiskerk, was het nochtans geenszins onredelijk om van haar te verwachten dat zij zou kunnen aangeven of zij die avond al dan niet vragen stelde over het christendom.

Verzoekster geeft in het verzoekschrift bovendien aan dat zij niet wist en weet wanneer F.(...) zich zou hebben bekeerd tot het christendom. Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar zelfverklaarde bekering. Dat zij enerzijds aangeeft te weten dat F.(...) was bekeerd en dat deze persoon een essentiële rol zou hebben gespeeld in haar verdere bekering en in haar toetreding tot een huiskerk doch anderzijds niet eens kan aangeven wanneer deze persoon zich zou hebben bekeerd, is niet geloofwaardig. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat zij het hierover met deze persoon zou hebben gehad in het kader van haar eigen introductie, door deze persoon, tot het christendom en tot een huiskerk.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Uw introductie tot de huiskerk in Iran mist verder elke geloofwaardigheid. Gelet op de sterk repressieve houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van bekeerlingen wat ertoe leidt dat heel wat bekeerlingen voorzorgsmaatregelen treffen – zoals ook blijkt uit uw verklaringen dienaangaande (CGVS I, p. 18), is het geenszins geloofwaardig dat F.(...) u na een ontmoeting van hoogstens anderhalve dag (u had hem op een avond ontmoet en de dag nadien trokken jullie samen op) zondermeer de naam en de contactgegevens zou geven van een man die een huiskerk heeft (CGVS I, p. 15-16; CGVS III, p. 11, p. 13). Geconfronteerd met deze bedenking stelde u enkel niet te weten wat in zijn hoofd omging (CGVS III, p. 14).”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij wijst op het gegeven dat zij in Turkije waren en dat F.(...) een procedure lopende had bij de Verenigde Naties, dient immers te worden vastgesteld dat zij hiermee hoegenaamd niet kan verklaren waarom deze persoon aan haar, dit na slechts anderhalve dag en ondanks dat zij aldus een nagenoeg onbekende was, zonder meer de naam en de contactgegevens zou hebben verstrekt van een man die een huiskerk had in Iran. Op deze manier bracht hij deze persoon namelijk in ernstig gevaar. Verzoekster zelf gaf in dit kader overigens aan niet te weten wat er in het hoofd van F.(...) omging waardoor hij zulks deed.

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“In dat zelfde licht mist het eveneens elke geloofwaardigheid dat Re.(...) nadien zondermeer akkoord ging om met u – een voor hem relatief onbekende – af te spreken waarbij hij dan te kennen geeft dat hij u kan inleiden tot het christendom (CGVS I, p. 16 en CGVS III, p. 16).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat het iedere geloofwaardigheid ontbeert dat Re.(...) er zonder meer mee akkoord zou zijn gegaan om met een voor hem onbekend persoon af te spreken en daarbij dan te kennen zou hebben gegeven dat hij verzoekster kon introduceren tot het christendom.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Verder is het bijzonder merkwaardig dat wanneer u na uw reis naar Turkije terugkeerde naar Iran u evenwel niets ondernam met uw nieuwgevonden interesse in het christendom. Gevraagd waarom u geen contact opnam met Re.(...), repliceerde u dat u dat u andere dingen had die u dat deden vergeten (CGVS III, p. 15). Anderhalve maand later leerde u dan uw verloofde kennen en was u hier zo mee bezig dat u het helemaal vergat (CGVS III, p. 14). In het licht van uw verklaringen over uw geloof in Jezus en dat u meer wou weten over het christendom komt deze uitleg echter weinig coherent over, te meer u sinds uw reis naar Turkije wist dat uw zus N.(...), die in België verblijft, eveneens bekeerd is tot het christendom en u met haar in deze periode evenmin over het christendom sprak (CGVS III, p. 14-

15). *Uw verklaring dat dit altijd via het internet was en dat jullie beiden aan het werk waren, weet hier niet te overtuigen. Immers u gaf aan met haar wel te praten over bijvoorbeeld uw verloofde en de zaken die hier mee te maken hadden (CGVS II, p. 7 / CGVS III, p. 15). Pas nadat u tegen het einde van het jaar 1395 (2016/2017) een droom had, herinnerde u zich plots dat u de gegevens van Re.(...) A. (...) had en contacteerde u hem. Het geheel aan voorgaande vaststellingen noopt ertoe geen enkel geloof te kunnen hechten aan het begin van uw geloofsbelijdenis en ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van uw bekering.*"

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind en worden deze door de Raad overgenomen.

Voorts blijkt uit de verklaringen die verzoekster citeert in het verzoekschrift dat verzoekster, ondanks dat zij beweert dat zij zou zijn toegetreden tot de huiskerk van Re.(...), ondanks dat zij daarbij één tot twee keren per week zou hebben deelgenomen aan de bijeenkomsten van deze huiskerk en ondanks dat er normaal twaalf tot vijftien aanwezigen waren, aangaf slechts vijf tot zes van hen te kennen en niet bij machte bleek de namen van alle kerkgangers te noemen. Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen omtrent haar voorgehouden bekering en huiskerkbezoeken.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende bekering tot het christendom en toetreding tot en bezoeken aan een huiskerk in Iran. Derhalve kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten.

De geloofwaardigheid van deze problemen, wordt bovendien nog verder ondermijnd doordat verzoekster ook hierover manifest onaannemelijke verklaringen aflegde. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"De geloofwaardigheid van uw beweerde bekering wordt verder ondermijnd door uw verklaringen betreffende uw houding ten opzichte van uw medekerkgangers. Zo mag het allereerst verbazen dat u uw kerkgenoten niet op de hoogte heeft gebracht van de bedreigingen die uw toenmalige verloofde had geuit toen u naar Griekenland wou. Dat u nooit had gedacht dat hij enig gevaar zou vormen omdat u hem nooit over uw geloofsgenoten had verteld, overtuigt niet (CGVS III, p. 17). Jullie namen immers als geloofsgemeenschap tal van voorzorgsmaatregelen (CGVS I, p. 18), uw verloofde was al op de hoogte van de samenstelling van jullie gemeenschap (zo wist hij dat er mannen bij waren; CGVS I, p. 11) en u stelde dat u veel problemen had met uw ex-verloofde die u als achterdochtig omschreef (CGVS I, p. 11). Verder mag het verbazen dat u uw geloofsgenoten niet meteen op de hoogte bracht van uw ondervraging waarbij de namen van twee medekerkgangers vielen en aldus verwittigde van enig risico. U nam immers pas drie dagen na uw vertrek uit Iran, legaal en met uw eigen paspoort (CGVS I, p. 6-7), contact op met de pastoor van uw huiskerk in Iran nadat u eerst twee dagen gerust had. Hij vertelde u dat er twee leden van uw huiskerk gearresteerd werden, namelijk Behnam E. (...) en Davood R. (...) (CGVS II, p. 10 / CGVS III, p. 18). Hierna had u geen enkel contact meer met hem omdat u na uw aankomst in België erg in de war was en het een tijdje duurde voor u zich terug vond. Later ging uw telefoon dan stuk (CGVS III, p. 18). Gevraagd of u dan niet bezorgd was om het lot van de andere leden van de huiskerk waar u meer dan een jaar lid van was, stelde u dit niet te zijn en dat Re.(...) A. (...) in dat ene gesprek tegen u had gezegd dat alle activiteiten gestopt werden (CGVS III, p. 18). Een dergelijk gebrek aan interesse betreffende de kern van uw asielrelaas doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Ook en net indien zij geen idee had wat haar ex-verloofde effectief zou ondernemen om zijn dreigementen uit te voeren, kon worden verwacht dat zij haar huiskerkgenoten hieromtrent zou hebben gewaarschuwd. Verder kon weldegelijk worden verwacht dat zij deze huiskerkgenoten onmiddellijk, en niet slechts enkele dagen later, zou hebben verwittigd van het feit dat twee van de leden bij naam werden genoemd in het kader van haar voorgehouden ondervraging. Voor de vaststelling dat zij nadien een kennelijk en verregaand gebrek aan interesse tentoonspreidde en naliet zich te informeren over het lot van de andere leden van de huiskerk, biedt verzoekster verder niet de minste uitleg.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tot slot is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u, die wist dat u 'gerapporteerd' stond bij de autoriteiten (CGVS I, p. 12), alsnog het risico nam om legaal met eigen paspoort Iran te verlaten."

Verzoekster laat deze motieven volledig onverlet. Bijgevolg blijven zij onverminderd overeind. Het is niet aannemelijk dat verzoekster, zo zij werkelijk gevisieerd werd door en gerapporteerd stond bij de Iraanse autoriteiten, ervoor zou hebben geopteerd om haar land van herkomst op legale wijze en met gebruik

van haar eigen paspoort te verlaten. Evenmin is het, zo zij in de negatieve aandacht van deze autoriteiten stond, aannemelijk dat zij zulks ongestoord kon doen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde bekering tot het christendom in Iran, aan de concrete, hieruit voortgesproten problemen en aan de hieruit voortvloeiende, door verzoekster aangehaalde, vrees voor vervolging. Aldus wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd:

“Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat aan uw bewering bekeerd te zijn tot het christendom in Iran geen geloof gehecht kan worden. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw problemen met de Iraanse autoriteiten ten gevolge van uw bekering in Iran.”

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

“Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa. Dat u sinds januari 2019 (CGVS II, p. 12), enkele weken na uw aankomst in België, reeds een kerk bezoekt, en u dit kerkbezoek linkt aan uw bekering in Iran, terwijl deze bekering in Iran niet geloofwaardig is, toont aan dat er aan uw beweegredenen om in België naar de kerk te gaan en of actief te zijn in een kerk geen enkel geloof gehecht kan worden en dat u bijgevolg eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging in België actief bent in een kerk.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet één concreet en dienstig argument aan. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat, gezien verzoekster blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent haar beweerde bekering en de hieruit voortgesproten problemen in Iran, verzoeksters religieuze activiteiten in België en op de sociale media klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoeksters relaas inzake haar bekering en problemen, oordeelt de Raad dat verzoeksters religieuze activiteiten in Europa een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Dit geldt nog des te meer nu verzoekster ook inzake haar religieuze activiteiten in België en op de sociale media dubieuze en ongeloofwaardige verklaringen aflegde. In dit kader, dient te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat waar gemotiveerd wordt:

“Bovendien dient hierbij opgemerkt te worden dat het bevreemdend is dat u voor het vinden van een kerk een vreemde man, die weliswaar Farsi spreekt, bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanspreekt (CGVS II, p. 12), terwijl u deze vraag aan uw zus die in België verblijft nooit stelde. Integendeel, u wist zelfs niet naar welke kerk zij gaat noch hoe zij met het christendom in contact kwam of waarom zij zich bekeerd had. U stelde enkel dat dit iets persoonlijk was (CGVS II, p. 7 / CGVS III, p. 7-8).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Dat u sindsdien wekelijks naar de kerk ging en er allerhande activiteiten uitvoerde en na de COVID-19 crisis via Youtube vieringen volgde en u samen bidt met medebewoners (CGVS II, p. 12-13), toont evenmin de oprechtheid van uw bekering aan, aangezien, mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran, duidelijk is dat deze beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Het feit dat u in België gedoopt werd en hiervan een doopattest neerlegt, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Immers indien een verzoeker geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

U stelde daarnaast een christelijke onderwijzende weblog te hebben die u in 1396 (2017/2018) opstartte in Iran alsook een Facebookprofiel waar u sinds u in België bent christelijke boodschappen op post (CGVS I, p. 3-4, 10). Wat betreft deze weblog dient vastgesteld te worden dat u deze met een educatieve bedoeling oprichtte (CGVS II, p. 4). U gaf aan dat u deze weblog opstartte gelijktijdig met het moment dat u naar een huiskerk begon te gaan en voor u uw getuigenis/gelofteverklaring ten aanzien

van het christendom aflegde (CGVS III, p. 19). Gezien de educatieve opzet is het echter bevreemdend dat u deze weblog dan ook opstartte voor u zelf voldoende kennis had en bekeerd was. Zo stelde u hier zelf geen originele inhoud op te zetten omdat u nog niet zoveel informatie en zelfvertrouwen had (CGVS II, p. 4). Voorts deed u in Iran evenmin iets bijzonder om deze, tussen de honderdduizenden andere blogs, te promoten. Dat u niet wist waarom u dat niet deed, overtuigt binnen deze context en de door u uiteengezette educatieve opzet van de blog, niet (CGVS II, p. 5). Wat betreft uw Facebookprofiel, waar u christelijke boodschappen op post, kan worden opgemerkt dat het eerste dergelijke bericht pas dateert van na uw komst naar België (CGVS I, p. 3). Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, kan verwacht worden dat u deze boodschappen en uw weblog wist alvorens terug te keren naar Iran. (...) Hoewel u stelde dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van alles, wijst dan ook niets erop dat deze berichten en of sociale media en of uw weblog reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zijn. U brengt geen enkele concrete indicatie aan dat uw online-activiteiten werden opgemerkt door de Iraanse autoriteiten (CGVS II, p. 19). Ook nam u in januari 2021 deel aan een manifestatie in Antwerpen om de vervolging en marteling van nieuwe bekeerlingen in Iran aan te kaarten. Beelden van deze manifestatie, die u tevens neerlegde, werden getoond op Radio Farda en Voice of America (CGVS III, p. 3-5). In dit verband dient vastgesteld te worden dat u op deze manifestatie enkel de organisatoren en twee andere personen – op een aantal van veertig à vijftig personen - kende en dat u hier louter als manifestant aanwezig was zonder enige andere rol (CGVS III, p. 3-4). Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal blijkt dat de Iraanse autoriteiten niet de mogelijkheden hebben om alle oppositieactiviteiten in het buitenland te monitoren. Bovendien blijkt dat jaarlijks duizenden Iraniërs naar Iran terugkeren en dat, op een zeer beperkt aantal uitzonderingen na, personen die geen of weinig zichtbare oppositieactiviteiten in het buitenland ontwikkelen in principe bij terugkeer geen problemen ondervinden. Veel hangt bijgevolg af van de zichtbaarheid van de persoon en zijn activiteiten. Gegeven het feit dat u uw bekering tot het christendom en de hieraan gekoppelde vervolging door de Iraanse autoriteiten niet aannemelijk hebt gemaakt en u de oprechtheid van uw bekering in België niet aannemelijk heeft gemaakt, kan bijgevolg bezwaarlijk gesteld worden dat u, in die mate in de kijker zou hebben gelopen dat u hierom bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of op ernstige schade.

(...)

De informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt werd aan uw administratieve dossier gevoegd.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar zij heden beweert dat zij haar weblog zou hebben aangemaakt omdat zij meer wilde weten over het christendom, haar eigen kennis wilde bijschaven en later, in de toekomst, andere mensen te kunnen onderwijzen over het christendom en waar zij bovendien uitdrukkelijk aangeeft dat het niet de bedoeling was om mensen al te onderwijzen, dient te worden vastgesteld dat dit nog verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen aangezien dit bezwaarlijk kan worden gerijmd met haar eerdere verklaringen omtrent het expliciet educatieve opzet van de door haar gestarte weblog. Dit geldt nog des te meer nu niet kan worden ingezien waarom verzoekster een weblog zou hebben dienen te bezigen om haar eigen, persoonlijke kennis van het christendom te vergroten. De vaststellingen dat zij, in weerwil van het doel van haar weblog, niets deed om deze te promoten en niet wist waarom zij dit niet deed, laat verzoekster verder ongemeoid.

Verder weerlegt verzoekster de terechte vaststelling niet dat zij in het geheel niet aantoont of aannemelijk maakt dat de Iraanse autoriteiten van haar activiteiten online en/of op de sociale media op de hoogte zouden zijn.

Voor het overige laat verzoekster de voormelde motieven volledig onverlet. De informatie waarnaar verzoekster verwijst en waaruit zij citeert, stemt immers deels overeen met en ligt voor het overige geheel in dezelfde lijn als de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Verzoekster zelf bevestigt dit overigens uitdrukkelijk in het verzoekschrift, waar zij aangeeft dat, indien er geen individuele risicofactoren voorhanden zijn, er evenmin een risico voorhanden is op een onmenselijke en vernederende behandeling. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoekster, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, het bestaan van dergelijke risicofactoren in haren hoofde in het geheel niet aantoont of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de bewering dat zij zou zijn bekeerd tot het christendom, zij

reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van haar activiteiten in België, online en op sociale media en zij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van haar autoriteiten of omgeving zou staan. Verzoekster weerlegt de terechte vaststelling voorts niet dat er *in casu* en gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van haar activiteiten in België, online en op sociale media, redelijkerwijze van haar mag worden verwacht zij voorafgaand aan een terugkeer de betreffende berichten op deze sociale media verwijderd.

Mede gelet op het voorgaande, kunnen de door verzoekster neergelegde stukken en documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster voor het overige niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoekster niet op dienstige wijze worden weerlegd of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"Uw documenten zijn niet in staat bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en uw reis naar Griekenland worden hier niet betwist. Uw activiteiten in de kerk in België, op internet/sociale media en uw deelname aan de manifestatie werden reeds hierboven besproken. De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen, hoewel zij een aantal inhoudelijke wijzigingen inhielden, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande vaststellingen kunnen wijzigen."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen, dat zij zich aldaar als christen zal manifesteren en dat zij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door haar omgeving en/of haar autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat zij ingevolge hiervan zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd.

Derhalve is verzoeksters verwijzing naar informatie over de situatie voor (bekeerde) christenen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Verzoekster kan met haar verwijzing naar een arrest uit het Verenigd Koninkrijk in het geheel geen afbreuk doen aan het voorgaande. Aan dit arrest kan in de Belgische rechtsorde en *in casu* namelijk geenszins precedentswaarde worden gehecht. De precedentenwerking wordt immers niet aanvaard in het Belgische recht en elk verzoek om internationale bescherming wordt, zoals reeds hoger werd aangegeven, afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Gelet op het voorgaande, is ook verzoeksters verwijzing naar een aantal Europese arresten en een ten tijde van het verzoekschrift hangende zaak voor het EHRM te dezen niet dienstig. Verzoekster toont in acht genomen hetgeen voorafgaat immers geheel niet aan dat zij zich in een vergelijkbare situatie zou bevinden als de betrokkenen personen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoekster, zoals reeds hoger bleek, haar land van herkomst op legale wijze en met gebruik van haar eigen paspoort heeft verlaten. Gelet op deze vaststelling is de verwijzing vanwege verzoekster naar de situatie en mogelijke risico's voor personen die illegaal het land zouden hebben verlaten, nog daargelaten dat uit de informatie die zij in dit kader citeert hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat een louter illegaal vertrek uit het land bij een terugkeer en in haren hoofde zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot een risico op vervolging, te dezen in het geheel niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoekster beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont zij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Gezien verzoekster zich voor wat de aangevoerde schending van artikel 9 van het EVRM betreft op geen andere elementen beroept dan de hoger besproken, ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, wordt de schending van dit artikel, nog daargelaten dat de Raad in het kader van het onderhavige beroep geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, verder niet dienstig aangevoerd.

3.10. Verzoekster toont voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit beginsel ook niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT